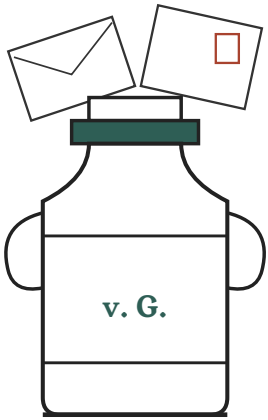
WARIES MISDAADREEKS · Nº 271

Krekenpost in Drimmelen

De brieven uit de Biesbosch

EEN MISDAADPUZZEL IN BRIEVEN EN KAARTEN

Uitgeverij Waries

Inhoud

Voor u begint 4

Brief van de Stichting Krekenpost 5

Wat er in de melkbus zat 7

Deel I · Zomer 1961 11

Deel II · Na donderdag 31

Deel III · Een jaar later 51

Deel IV · Post uit 2026 55

Aan de lezer: de vragen 68

Werkbladen 69

Antwoordformulier 73

Hints in drie niveaus 76

Verzegeld 79

De oplossing 80

Nawoord 87

Voor u begint

Dit is een puzzelboek, geen roman. U leest geen verteller die u vertelt wat er gebeurd is. U leest wat er in een oude melkbus zat die in maart 2026 uit de jachthaven van Drimmelen werd gebaggerd: brieven, ansichtkaarten, een getijkaartje, een afrekening, een kladje. Daarna volgt de post die de vondst in 2026 losmaakte.

Alle stukken zijn genummerd. Het nummer staat in de rand boven elk stuk, met de datum ernaast. De oude brieven zijn overgeschreven zoals ze geschreven zijn, met de taal en de spelling van de schrijvers. Waar een brief onleesbaar was, staat dat erbij. Verder is er niets weggelaten en niets veranderd.

Achter in het boek vindt u de vragen (vanaf p. 68), werkbladen om aantekeningen te maken, een antwoordformulier en hints in drie niveaus. De hints staan op hun kop, zodat u ze niet per ongeluk leest. De oplossing zit achter een verzegelde pagina. Open die pas als u uw antwoorden hebt opgeschreven.

Een goede lezer heeft twee tot vier uur nodig. U kunt alleen spelen of samen: lees dan om de beurt voor, want deze brieven zijn geschreven om gehoord te worden.

Eén raad vooraf: in de Biesbosch van 1961 liep het leven op het water. Twee keer per dag kwam het, twee keer per dag ging het. Wie daar woonde, rekende ermee zonder erbij na te denken.

1 BRIEF VAN DE STICHTING KREKENPOST *Drimmelen, 1 oktober 2026*

Stichting Krekenpost · werkgroep De Melkbus · Drimmelen

Beste lezer,

Op dinsdag 3 maart 2026 haalde de kraan van Baggerbedrijf Kleinjan bij het uitdiepen van de jachthaven van Drimmelen een melkbus boven. Een ouderwetse, van verzinkt staal, met het deksel dichtgesoldeerd. Kraanmachinist Dirk Rijsdijk zette hem op de kade en belde ons; zijn briefje vindt u hierna als stuk 2.

Onze stichting is klein. We zijn met zes vrijwilligers en we verzamelen alles wat met het oude leven aan de Amer te maken heeft: foto's, gereedschap, verhalen. Een melkbus vol post hadden we nog nooit gehad. We hebben hem in het bijzijn van een notaris opengemaakt. Binnenin zat een tweede verpakking van oliepapier, en daarin, droog en leesbaar, een stapel brieven en kaarten uit 1961 en 1962.

Ze gaan bijna allemaal over één man: Teun van Gils, biezensnijder uit Drimmelen, die op donderdag 17 augustus 1961 niet meer thuiskwam uit de Biesbosch. Zijn punter werd die nacht leeg op de Amer gevonden. Vijf dagen later kreeg zijn meisje een kaart van hem, in zijn eigen hand, met een Rotterdams poststempel van maandag 21 augustus. Daarna heeft niemand ooit nog iets van hem gehoord.

Het meisje was Leny Dekkers. Zij heeft de brieven verzameld, een jaar lang vragen gesteld aan iedereen die iets kon weten, en alles op 17 augustus 1962 in de melkbus gestopt en in de haven laten zakken. Haar laatste brief zat bovenop (stuk 32).

Toen het nieuws van de vondst in de krant stond, kregen we post. Uit Canada, uit Tilburg, uit Made, uit Drimmelen zelf. Mensen stuurden ons wat ze nog op zolder hadden liggen. Die post vindt u in deel IV.

Wij zijn geen rechercheurs. De mensen uit 1961 leven niet meer, en een strafzaak komt er niet. Maar er zijn kleinkinderen, aan alle kanten, en die willen weten wat er gebeurd is. Daarom hebben we beslo-

Wat er in de melkbus zat

De melkbus is van het oude model van twintig liter. Op de schouder staan met een spijker de letters *v. G.* gekrast. Leny heeft de stukken in drie pakjes gebonden, elk met een touwtje: de brieven van Teun, de brieven van haarzelf aan Teun (die na zijn verdwijning bij zijn moeder lagen) en de post van daarna. Hieronder staan de stukken in de volgorde van dit boek, op datum. De stukken 1 en 2 zijn van onze werkgroep; vanaf stuk 33 gaat het om post die we in 2026 kregen. We hadden de nummers al uitgedeeld toen er nog stukken bij kwamen: wat later boven water kwam of later binnenkwam, hebben we op zijn plaats in de tijd gezet met een letter achter het nummer (zoals 13a).

1961-1962, IN OLIEPAPIER

3	brief Teun aan Leny, 4 juni 1961
4	brief Leny aan Teun, 7 juni 1961
5	ansichtkaart Teun aan Leny, 18 juni 1961
6	brief Teun aan Leny, 2 juli 1961
7	brief Leny aan Teun, 5 juli 1961
8	brief Teun aan Leny, 16 juli 1961
9	afrekening Rombouts, week 28
9a	brief Teun aan Leny, 23 juli 1961 (los gevonden in de bus)
10	brief Piet van Gils aan Teun, 24 juli 1961
11	brief Teun aan Leny, 30 juli 1961
12	brief Leny aan Teun, 2 augustus 1961
13	brief Teun aan Leny met schets, 8 augustus 1961
13a	brief Leny aan Teun, 9 augustus 1961
14	ansichtkaart Teun aan Leny, 12 augustus 1961
15	brief Teun aan Leny, 15 augustus 1961
16	brief Mina van Gils aan Leny, 18 augustus 1961

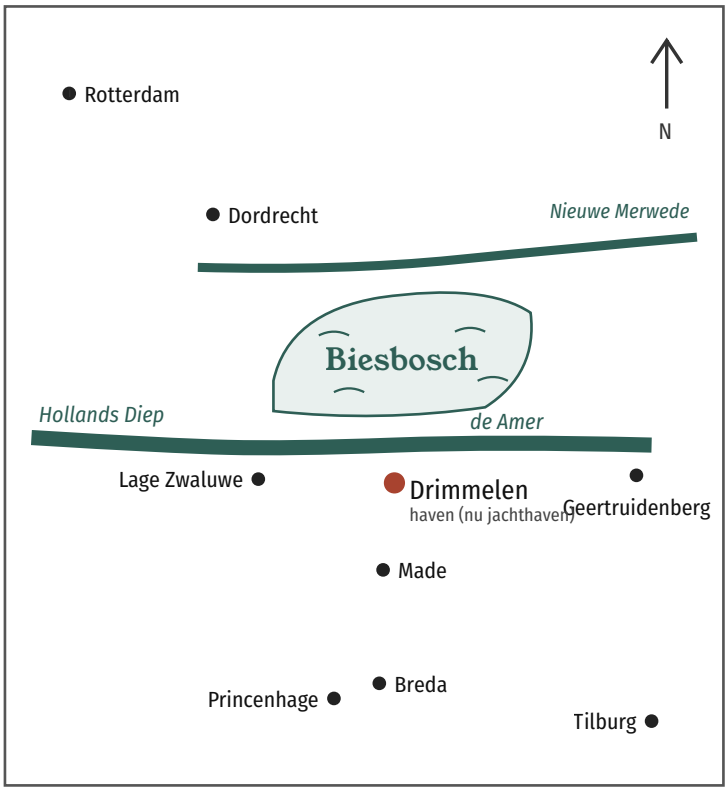
Wie is wie

De werkgroep heeft een lijst gemaakt van de mensen die in de stukken voorkomen. Er staat alleen in wat vaststaat.

1961	
Teun van Gils	34, biezensnijder in Drimmelen, bij Rombouts snijder nummer 7
Leny (Helena) Dekkers	24, kinderjuffrouw bij de familie Van Hal in Breda
Mina van Gils	moeder van Teun en Piet, weduwe, aan de haven
Piet van Gils	29, broer van Teun, emigreert met Annie en twee kinderen naar Canada
Jan Dekkers	vader van Leny, houder van Café De Kreek aan de haven
Tante Cor	zus van Jan Dekkers, doet het huishouden
Kees Rombouts	handelaar in biezen en griendhout, Drimmelen
Hannes Verschuren	biezensnijder en griendwerker, Drimmelen
Kobus Mol	biezensnijder, bij Rombouts nummer 3
de jonge Hoeks	biezensnijder, bij Rombouts nummer 5
Wim Hendrikx	27, hulponderwijzer aan de school aan de dijk
Janus Klep	visser, Drimmelen
Toon Brabers	oud-schipper, vaste gast in Café De Kreek
Gerrit Smits	ploegbaas van een griendploeg, Lage Zwaluwe
A. Mertens	Kwekerij Gebr. Mertens, Princenhage
2026	
Joke Verhulst	secretaris van de Stichting Krekenpost
Dirk Rijsdijk	kraanmachinist bij Baggerbedrijf Kleinjan
Margaret van Gils	dochter van Piet, Hamilton (Canada)
Henk Smolders	verzamelaar van poststempels, Oosterhout
Ellen Brabers	kleindochter van Toon Brabers, Made
Marja Rombouts	kleindochter van Kees Rombouts, Drimmelen
Anja Mol	kleindochter van Kobus Mol, Hooge Zwaluwe
Sanne Hendrikx	kleindochter van Leny en Wim, Tilburg

De streek

Drimmelen ligt aan de zuidkant van de Amer; de Biesbosch begint aan de overkant. Rotterdam ligt hemelsbreed zo'n veertig kilometer naar het noordwesten.

Schets van de werkgroep, niet op schaal. De Kwakgors staat er niet op: die naam kennen we alleen uit de brieven.

DEEL I

Zomer 1961

brieven en kaarten tussen Drimmelen en Breda

In mei 1961 gaat Leny Dekkers (24), dochter van de caféhouder aan de haven, als kinderjuffrouw werken bij de familie Van Hal in Breda. Teun van Gils (34) blijft in Drimmelen. Hij snijdt biezen in de Biesbosch voor de biezenhandel van Kees Rombouts. Hun verloving is geheim, omdat Leny's vader er niets van wil weten.

3 BRIEF VAN TEUN AAN LENY *zondag 4 juni 1961*

Drimmelen, zondag 4 juni 1961

Lieve Leen,

Zo. Nu zit gij in Breda bij de rijke mensen, en ik hier aan de haven met een potlood dat om de drie woorden breekt. Ik heb beloofd dat ik elke week schrijf en ik ben een man van mijn woord, ook al schrijf ik als een kip met een stok. Ge moet het maar lezen zoals ge mij hoort praten.

Morgen begint het seizoen echt. Rombouts heeft de gorzen verdeeld. Ik heb de Spieringgors, samen met Kobus en de jonge Hoeks, want die is groot genoeg voor drie, en later in de zomer misschien een betere, als ik mijn best doe, zegt hij. Bij Rombouts sta ik als nummer 7 in het boek. Daar ben ik niks meer dan een getal. Teun is daar 7, en 7 krijgt zijn centen per bos op zaterdag, en als 7 te weinig snijdt, dan zegt Rombouts: 7, ge wordt oud.

Ik weet dat ge het allemaal weet, maar ik schrijf het toch, want in Breda vergeet ge het misschien. Biezen snijden doe je bij laag water, als de gors droogvalt en je met je laarzen in het slik kunt staan. Dan bind je de bossen. Als het water weer hoog komt, laad je ze in de punter, anders zit je vast tot het volgende tij. Twee keer per dag komt het water en twee keer gaat het, en elke dag zo'n uur later. Wie dat niet in zijn lijf heeft, moet in de Biesbosch geen werk zoeken. Rombouts komt 's avonds met zijn schuit langs de gorzen en dan laden wij over, van de punter in de schuit, en hij telt. Dat tellen, daar zeg ik later nog wel eens wat over.

Ik heb een plan voor de brieven. Ik heb een blik onder de achterbank van de punter, een oud koekblik van moeder. Daar zit het potlood in, de zegels en uw laatste brief. Als ik op de gors zit te wachten tot het water komt, dan schrijf ik. Ik zet er meteen het adres op en een zegel, en als ik weer in de ha-